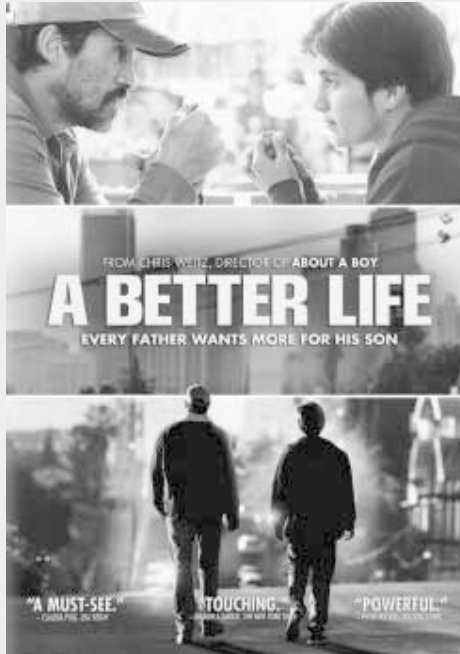

A BETTER LIFE

ชีวิต “พ่อ” ทำทุกอย่างได้เพื่อ “ลูก”

A Better Life หนึ่งสะท้อนภาพชีวิตของแรงงานต่างชาตินที่เข้าเมืองผิดกฎหมายเพื่อมาทำงานในนครลอสแอนเจลิส, สหรัฐอเมริกา ผ่านชีวิตของชาวเม็กซิกันคือ พ่อ - คาร์ลอส กาลินโด (เดเมียน บีเชียร์) และลูกชาย หลุยส์ (ไฮเซ่ จูเลียน) ทั้งคู่อยู่กันเพียงสองคนเพราะแม่ของหลุยส์หนีจากพวกเขาไปตั้งแต่เขายังเล็ก คาร์ลอสมีอาชีพรับจ้างทำสวนให้กับบ้านคนร่ำรวยในย่านเบเวอร์ลี่ฮิลล์ เขาทำงานโดยแทบจะไม่มีวันหยุดพักผ่อน โดยเชื่อใน American Dream ที่ว่า อเมริกาเป็นดินแดนแห่งโอกาสสำหรับทุกคนที่ทำงานอย่างขยันอดทนเพื่อจะได้มีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้นและทุ่มเทเพื่อลูกจะได้มีชีวิตที่ดีกว่าเขา

บลาสโก้ (ฮิวคิม โคซิโอ) หัวหน้างานและเพื่อนของคาร์ลอส ซึ่งเป็นเม็กซิกันเช่นกัน ทำงานเก็บเงินมีฐานะพอสมควรจึงคิดจะกลับบ้านเกิดเพราะซื้อฟาร์มเป็นของตัวเอง เขาเสนอขายรถกระบะให้กับคาร์ลอส โดยชักจูงใจว่าถ้าไม่ซื้อรถคันนี้เขาต้องขายให้คนอื่นแล้วคาร์ลอสจะตกงาน ต้องกลับไปยื่นรอริมถนนเพื่อให้คนเรียกตัวไปใช้แรงงานเหมือนเมื่อก่อน ถ้ามีรถก็จะได้ลูกค้าทั้งหมดของบลาสโก้ด้วย คาร์ลอสคิดหนักในเรื่องนี้เพราะเขาไม่มีเงินพอ จึงไปขอยืมจากน้องสาว ซึ่งแต่งงานมีครอบครัวกับคนอเมริกันไปแล้ว แม้เธอค่อนข้างลำบากใจ แต่เพราะคาร์ลอสเคยช่วยเหลือเธอ

มาตลอดตอนที่มาอยู่อเมริกาใหม่ๆ เธอจึงให้เขายืมเงินเก็บที่เผื่อไว้ใช้ในยามฉุกเฉิน ในที่สุดเขามีรถกระบะเป็นของตัวเอง คาร์ลอสภูมิใจกับรถคันนี้มาก แม้จะไม่มีใบอนุญาตขับรถเพราะเข้าเมืองอย่างผิดกฎหมาย เขานำรูปหล่อนักบุญคริสโตเฟอร์องค์อุปถัมภ์ของนักเดินทางมาตั้งหน้ารถ เขาอนุญาตแม่พระไว้ที่กระจกหน้า นำรถไปล้างซื้อเสื้อฟุตบอลทีมโปรดให้ลูกชาย แล้วไปหาเขาตอนเลิกเรียน เขาหวังอย่างเต็ม

เปี่ยมว่าเมื่อมีรถแล้วรายได้จะดีขึ้น จะได้ย้ายออกจากย่านที่อยู่ปัจจุบันซึ่งเต็มไปด้วยแก๊งค์วัยรุ่นเม็กซิกัน เขาเองกลัวว่าวันหนึ่งลูกจะเข้าไปร่วมแก๊งค์เหล่านี้ซึ่งมีโอกาสเป็นไปได้สูงเพราะพี่ชายของแฟนลูกเองก็เป็นหัวหน้าแก๊งค์หนึ่งด้วย เขาอยากให้ลูกได้เรียนในโรงเรียนที่ดีกว่านี้ ซึ่งโรงเรียนของลูกมีการซื้อขายยาเสพติดได้ง่ายมาก และหลุยส์เองมีแนวโน้มที่จะแก้ปัญหาดังกล่าวด้วยความรุนแรง

วันแรกที่คาร์ลอสไปตกแต่งสวนด้วยรถคันนี้เขาไปเลือกผู้ช่วยหนึ่งคน โดยตั้งใจเลือกคนรุ่นที่เคยแบ่งขนมปังให้เขากินตอนที่ไม่มีงานทำเหมือนกันชื่อ ซานติเอโก (คาร์ลอส ลินนาเรส) แต่แล้วความไวใจและน้ำใจที่เขามีให้กับลูกคนนั้นก็กลับส่งผลร้ายอย่างคาดไม่ถึง ขณะที่ป็นขึ้นไปตัดต้นไม้สูงใหญ่ ลูกคนนั้นขโมยโทรศัพท์มือถือและรถของเขาไปต่อหน้าต่อตา เพราะเป็นแรงงานผิดกฎหมาย แน่นนอน

ว่าถ้าไปแจ้งความกับตำรวจ นอกจากไม่ได้รถคืนแล้วยังจะต้องถูกส่งตัวกลับเม็กซิโกด้วย

ส่วนหลุยส์ก็เป็นเช่นเดียวกับวัยรุ่นทั่วไปที่มักจะหงุดหงิดไม่พอใจกับคำสั่งสอน ความหวังดีของพ่อ เมื่อลูกขอเงินพิเศษ เขาบอกว่าให้มาช่วยพ่อทำงานวันหยุดสิ หลุยส์สร้างความไม่สบายใจให้พ่อเมื่อมีเรื่องขกต่อเลยจนถูกพักการเรียน พ่อเตือนเขาให้เห็นความสำคัญของการเรียน หรือเวลาไม่พอใจพ่อก็หนีไปนอนบ้านเพื่อน แต่คาร์ลอสไม่เคยสั่งสอนลูกด้วยความรุนแรงแต่อย่างใด แม้ไม่มีเวลาให้ลูกมากนัก เขาพยายามทำหน้าที่ทั้งพ่อและแม่ให้กับหลุยส์ แต่เมื่อรถของพ่อหาย หลุยส์เองรู้สึกเห็นใจพ่อและช่วยออกตามหารถตามเบาะแสที่มีอยู่ พวกเขาตามไปถึงที่พักของซานติเอโกในย่านถิ่นคนเอล ซัลวาดอร์ซึ่งไม่ค่อยกินเส้นกับเม็กซิกัน แต่ลุงคนนั้นหนีไปแล้ว คาร์ลอสยังไม่ยอมแพ้ ตามรอยต่อไป เมื่อทราบว่าในช่วงกลางคืนซานติเอโกจะมาทำงานล้างจานในร้านเหล้าแห่งหนึ่ง แต่แล้วก็ต้องรับรู้ความจริงอันเจ็บปวดว่าซานติเอโกขายรถให้ตลาดมืดแล้ว ทั้งยังโอนเงินกลับบ้านไป เขายังไม่ยอมสิ้นหวัง ดัดสินใจลอบเข้าไปในลานจอดรถที่ถูกนำมาขาย ...

A Better Life สะท้อนปัญหาความยากจนของผู้ใช้แรงงาน โดยเฉพาะกับแรงงานที่ผิดกฎหมาย ปัญหาต่างๆ ยิ่งทวีคูณหนักหนามากขึ้น แม้พวกเขาจะขยันทำงาน เก็บหอมรอมริบเพื่อจะมีคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น แต่ก็เป็นเรื่องยากยิ่งที่จะหลุดพ้นวังวนแห่งความยากจน และบ่อยครั้งมักมีคนมาหาผลประโยชน์จากพวกเขา เช่น ทนายความที่หลอกเอาเงินไป แต่

ก็ไม่ได้ช่วยให้เขาเป็นแรงงานถูกกฎหมาย หรือการขอความช่วยเหลือจากแรงงานด้วยกันก็ต้องมีค่าตอบแทนให้ เช่นที่ต้องจ่ายเงินให้กับคนที่มาช่วยตามหาซานติเอโก ตลาดมืดที่รับซื้อรถก็ไม่คิดว่ารอดคันนี้จะมีค่ากับคนอย่างคาร์ลอสมากเพียงใด แต่หนึ่งก็สร้างมิติให้กับตัวละครอย่างซานติเอโก เขาเองมีชะตากรรมไม่ต่างจากคาร์ลอส เป็นแรงงานราคาถูกและอายุก็มากแล้ว การตัดสินใจโยยรอน่าจะมาจากความโลภที่เกิดขึ้นเพียงชั่วขณะ เมื่อคาร์ลอสและลูกชายตามไปถึงที่พักของเขา เราก็ได้เห็นสภาพที่อยู่กันอย่างแออัดของแรงงานอพยพ ห้องหนึ่งต้องแบ่งกันอยู่หลายคน พื้นที่ส่วนตัวมีแค่เตียงของแต่ละคน แต่ทว่าคนจนยังมีความเห็นอกเห็นใจกัน เมื่อเพื่อนร่วมห้องของซานติเอโกทราบว่าโทรศัพท์ที่เขานำมาขายเป็นของคาร์ลอส ก็ยินดีคืนให้ด้วยความเต็มใจ

สิ่งหนึ่งที่หนังสือสะท้อนให้เห็นคือการแก้ปัญหาแรงงานเข้าเมืองผิดกฎหมายที่ปลายเหตุ เจ้าหน้าที่รัฐดำเนินการขั้นเด็ดขาด เมื่อตรวจพบจับกุมได้ก็ส่งกลับบ้านเกิดอย่างเดียว A Better Life บอกกับเราผ่านปากของเอ็นจิโอที่มาให้คำปรึกษาด้านกฎหมายกับคาร์ลอสว่า ไม่คุ้มหรอกที่จะสู้คดีแม้จะมีลูกอยู่ในอเมริกาคนหนึ่งก็ตาม เพราะมีตัวอย่างของคนที่มีลูกอยู่ในอเมริกาหลายคนก็ยังคงถูกส่งตัวกลับไปอยู่ดี โดยที่ทางการไม่มีความห่วงใยว่าแล้วเขาจะต้องใช้ชีวิตลำพังโดยไม่มีพ่อแม่ ท้ายที่สุดแล้วเขาจะกลายเป็นหนึ่งในสมาชิกแก๊งค์ที่ก่อปัญหายาเสพติด การจับปล้น ก่อเกิดความรุนแรงใน แอล.เอ.หรือไม่

(เช่นเพื่อนสนิทของหลุยส์ที่ตัดสินใจเข้าแก๊งค์อย่างที่เคยบอกเอาไว้) และในสังคมก็มีอคติในเรื่องนี้อยู่แล้ว เช่น ตอนที่หลุยส์ถูกจับในขณะที่ก่อเหตุขกต่อยกับเพื่อน เจ้าหน้าที่บอกให้เขาถอดเสื้อ เพื่อจะได้ถ่ายรูปรอยสักไว้เป็นหลักฐาน ทั้งๆ ที่เขาบอกว่าไม่ได้ไปสักมา เจ้าหน้าที่ก็ไม่เชื่อซึ่งมาจากอคติที่ว่าวัยรุ่นเชื้อสายเม็กซิกันต้องสังกัดอยู่ในแก๊งค์อันธพาล

มีโอกาสสอบถามเพื่อนร่วมรุ่นคณะนี้เทศฯ ชื่อ ทอม ปัจจุบันอาศัยอยู่ในแอล.เอ. เล่าให้ฟังเกี่ยวกับแรงงานเม็กซิกันในอเมริกาว่ามีมากเพราะพรมแดนติดกัน โดยเข้ามาขายแรงงานในรัฐแคลิฟอร์เนีย อริโซนา เท็กซัส แรงงานผิดกฎหมายบางคนก็ถูกจับขังไว้นานๆ แล้วถึงส่งกลับประเทศ ส่วนแก๊งค์เม็กซิกันจะจับกลุ่มกันอยู่เป็นย่านๆ และเกี่ยวพันกับยาเสพติด บางทีก็ยกพวกตีกันเอง ที่น่าเศร้าคือหลายครั้งเด็กจะถูกหลุมหลง นอกจากนี้ยังมีแก๊งค์คนผิวสี คนเวียดนาม คนเกาหลีอีกด้วย ทอมยังบอกอีกว่ามีกฎหมายลงโทษนายจ้างที่มีเจตนาจ้างแรงงานผิดกฎหมาย ส่วนแรงงานแม้จะเข้าเมืองผิดกฎหมาย แต่ถ้ามีลูกเกิดในอเมริกาจะได้สิทธิเป็นพลเมือง (citizen) โดยอัตโนมัติ ทำให้ได้สวัสดิการของรัฐ ส่งผล

ให้ชาวเม็กซิกันลอบเข้าประเทศกันมาก อเมริกันบางคนจึงเรียกร้องให้แก้กฎหมายเรื่องนี้ และแรงงานต่างชาติดังกล่าวก็ต้องยอมแต่งงานกับคนอเมริกัน เพื่อจะได้อยู่อย่างถูกกฎหมายแม้จะไม่ได้รักกันก็ตาม

คริส ไวทซ์ เป็นผู้กำกับเรื่องนี้ เขาต้องการทำหนังเรื่องนี้เพื่อกลับไปหารากเหง้าของตัวเอง เพราะยายของเขาชื่อ **ลูปีตา โดวาร์** เป็นชาวเม็กซิกันที่มาอยู่ในอเมริกาตั้งแต่ยังสาว และเป็นดาราเล่นหนังเงียบด้วย ส่วนภรรยาของเขา **เมอร์ซีเดส มาร์ติเนซ** ก็เป็นลูกครึ่งคิวบา-เม็กซิกัน ตอนถ่ายหนังเรื่องนี้เขาพยายามสื่อสารกับนักแสดงและทีมงานด้วยภาษาสเปน

ในหนังเราได้เห็นหลายฉากที่สะท้อนให้เห็นว่าคนเราไม่ควรลืมรากเหง้า ความเป็นมา วัฒนธรรมของเรา ผ่านตัวละครของหลุยส์ที่ไม่ยอมพูดภาษาสเปนกับพ่อ ตอนไปดูเทศกาลขีมีมาของชาวเม็กซิกัน หลุยส์หัวเราะการแต่งตัวของคนขีมีมา แต่พ่อบอกกับเขาว่า นี่คือการแต่งกายของบรรพบุรุษเรา ขณะนั้นขบวนการขีมีมา เขาสงสัยว่าโฆษกพูดภาษาสเปนว่าอย่างไร พ่อบอกให้เขาตั้งใจฟังให้ดี ๆ ซิ แล้วลูกจะฟังออกเอง และที่สำคัญกว่าสิ่งอื่นใดคือ ความรักของคนเป็นพ่อที่มีให้ลูก ไม่ว่าจะ เป็นเชื้อชาติไหน พูดภาษาใด อยู่ ณ แห่งไหนใดในโลก จะยากดีมีจน มีสถานะทางสังคมอย่างไร พ่อทุกคนต่างรัก ห่วงใย เสียสละ ปราบปราม ดิ่ต่อลูกและให้สิ่งที่ดีที่สุดกับลูกเสมอ แม้พ่อจะเจ็บปวดกับคำถามของหลุยส์ที่ว่า *“ทำไมคนจนอย่างพ่อถึงให้ผมเกิดมา”* พ่อไม่ได้ตัดพ้อต่อว่า แต่พูดความในใจให้ฟังว่า *“พ่อมีความสุขที่ได้เฝ้าดูลูกเติบโต พ่ออยากให้ลูกเป็นอะไรก็ได้อย่างที่ลูกต้องการจะเป็น เพราะลูกคือเหตุผลที่พ่อจะต้องมีชีวิตอยู่ต่อไปให้ได้...”*

